

GAZETA

Wielkiego

Xięstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornéy *W. Dekera i Spółki.* — Redaktor: *Assessor Raabski.*

№ 95. — W Środę dnia 29. Listopada 1826.

Wiadomości krajowe.

Z Berlina dnia 25. Listopada:

N. Król raczył w dniu 17. m. b. dać dotychczasowemu przy Swoim dworze nadzwyczajnemu Posłowi i pełnomocnemu Ministrowi N. Króla oboiędzy Sycylii, Margrabiemu Gagliati, posłuchanie pożegnawcze, i odebrać z rąk jego list odwołujący.

N. Król raczył Swoiemu W. Szatnemu i pełnomocnemu Ministrowi przy różnych dworach niemieckich i w Hamburgu, Hrabiemu Grote, dać order Orła Czarnego.

Ich Królewicz. M.M. Xiążęta Wilhelm i Karól Pruscy (synowie N. Pana) powrócili tu z Weymaru.

Ces. Rossyiski rzeczywisty Tayny Radzca i Szambelan, Hrabia Strogonow, przybyły tu z Petersburga, odiechał do Lipska.

Wiadomości zagraniczne.

R o s s y a.

Z Petersburga dnia 16. Listopada.

Wiadomości z Białogrodu dnia 7. m. b. donoszą o przybyciu tam gońca tureckiego z zaawierzeniami ze strony W. Sułtana, które nazajutrz miały być zamienione.

Jego Królewiczoska Mość Następcy tronu Pruskiego raczył zaszczyścić tutejszego księgarza Steunin złotą tabakierką za ofiarowany mu exemplarz baiek Kryłowa.

O stanie obecnym krajów nad Kaukazem.

(Dokończenie.)

Osceci mieszkają na wschód Wezyanów. Widząc ich strój, włosy brunatne i czerwone

brodę; możnaby ich uważać za chłopów Rosyi północney. Sami zowią się Tronami albo Tranami; mowa ich ma podobieństwo do niemieckiey; wszystko domyslać się każe, że to są resztki perskiey lub medyckiey osady, która strzegła ciałnin. Kray Osetów panem jest mieysc komunikacyjnych między Georgią a Rosyją. Obyczaje mieszkańców są osobliwszey prostoty. Pozdrawiają się dotykając ręką piersi męzczyzny lub kobiety. Podczas pogrzebów głośnie i uderzająca panuje żałoba; domy ich są małe grody; są oni poddani rossyjscy, żyją jednak w stanie dzikości. — Pomiedzy Inguszami znajdując się ślady wyobrażeń chrześcijańskich. Pustelnik, zwany Zannistag, i żyjący w bezżeństwie w mieszkaniu bliskiem kościoła, sprawuje urząd kapłana; w licznym zgromadzeniu zabija na kamiennym ołtarzu na ofiarę mnóstwo owiec białych danych przez najznaczniejsze i najbogatsze familie. Ow stary w kraju Ingusów znajdujący się kościół ma napis, który uważano za gotycki; i mają się w nim znajdować łacińskie książki złotem, niebieskiem i czarnem literami pisane, które czczą za relikwie. Trzydzieści chatek pustelniczych stoją naokoło świątyni; są one powszechnym przytułkiem szanowanym przez barbarzyńców i nieumaruszonym wśród ustawicznych niezgod i rozterek. Rysy Ingusów są charakterystyczne, wymowa bardzo twarda. Do 5000 jest zdalnych do broni. Czeczenci mieszkają w siedmiu wielkich wsiach; łupiestwo ich czasem się rozciąga aż za granicę Rosyi, przeto iż niedostępne góry bronią ich od ścigających kozaków. — Lesgiowie, zapewne Legae starożytnych, straszni są dla ciągłych rozbojów. Uprawdzaią ludzi, trzody i co się w sąsiedztwie znajduje. Na koniach uprawdzaią łupy, a mosty z lodu i śniegu za sobą zwałaia, które stoją nad przepaściami Kaukazu. Przywykli do głodu i pragnienia, mało z sobą biorą żywności w skorzanych workach; w ostatniey potrzebie mają losować, który z pońiedzia nich ma służyć za pokarm (?). Sposób życia i czystość powietrza na górach nadzwyczajnie długie im nadaia życie. Niedługo przed śmiercią każe Lesgiyzyk zeyść się dzieciom i krewnym, pokazuje im mieysce, gdzie złoto, srebro i drogie kamienie ma za-

kopane i ze śmiechem umiera. Naród ten posiada kopalnie. W Dagestanie spokojnie Lesgiowie wypędzają trzody na paszę, płacąc od niej daninę. Kobiety, sławne pięknoscia, odznaczają się równie nieustraszonoscia. — Niepodobna jest wyliczyć nieskończone rody wschodniego Kaukazu. Obwód Awar, czyli Aor, którego mieszkańcy pozostałoscia Aorów a początkiem sławnych Awarów być się zdają, ma także nazwisko Chwasag, t. i. kray Chunów albo Hunnów. Około 1500 familie Mahomedańskich pędzą tam życie spokojne pod zwierzchnictwem Chana, który uchodzi za jednego z najpotężniejszych Xiążąt, a iego mieszkankie opatrzone jest dla dystynkcji oknami. — Buynie doliny Kaibaku, obfitują w przyjemne wsie. Xiążę ich nazywa się Uzmei; syna iego (jak wieść niesie) muszą karmić wszystkie matki całego kraiu (?), zapewne dla tego, iż rozumieją ie przez to przywiązać do przyszłego Monarchy. Wyrz Dagestan znaczy kray górny; lecz to nazwisko równie jest niestałe jak nazwisko Górski czyli mieszkankie gór, które Rosyjanie dają większey części rodów kaukaskich. Zmienność tych nazwisk ma też wpływ na oznaczenie granic Szyrwanu, do czego zwyczaj lub okolicznosci już przy Derbencie, już przy Baku dają powód. — Obwody Derbent, Kura i Kuba należą do najprzyjemniejszych okolic. Tam to podług Strabona zbierali Albańczykowie pięćdziesiąte ziarne dwa lub trzy razy do roku. Jeszcze do dziś dnia grunt czasem tak tłusty jest, że muszą sześć do ośmiu wołów zaprzęgać do pług. Wywożą ztąd wiele pszenicy i ięczmienia, szafranu, bawełny i różnych owoców. Kray Kuba zowie się u Persów raitem rożanym. — W niektórych okolicach wyrastają krzaki róży z każdéy szpary w skale; ale są bardzo wilgotne, i prócz tego w wielu mieyscach napastują ie węże i szkodliwe owady. Miasto Baku z palącemi się zawsze źródłami Nafty, i stronnicy Zoroastra, którzy tam na mieyscu świętém swoje nabożeństwo odprawiają, są tak znaiome, iż możemy przestać na ich wspomnieniu.

Tak tedy wygląda Kaukaz w ogóle. Niedyś przedmurze Azyi, stał się w rękę Rosyjan potężnym, Persyi i Turcyi azjatyckiey

grożącym placem zbroynym. Ale iego posiadanie wtenczas dopiero będzie zapewnione, kiedy narody wewnątrz, teraz z nazwiska podległe, z panami rowny interes i sposób myślenia mieć będą.

P e r s y a.

W Gońcu Angielskim z dnia 7. Listopada czytamy następujące wiadomości: „Główna kwatery Generała Jermolow znajdują się w Tiflis, niegdyś stolicy Georgii. Gubernatorem tego miasta jest Oficer w służbie rossyjskiej, nazwiskiem Van Howen. Armiją Kaukazką szacować można na 80,000 ludzi najsilniejszego wojska rossyjskiego, nie rachując wto przeznaczonych w tamte strony posiłków. Oficerowie, lubo lepij płacni iak w innych korpusach rossyjskich, nieradzi się tu znajdować, albowiem służbę tę uważają za gatunek wygnania. Szefem głównego sztabu jest Pułkownik Kotzebue, syn sławnego poety dramatycznego. Do licznego sztabu armii należy mnóstwo Xiażat Georgijskich i znakomych kraiovców, przychylnych Rossyi, która im częstokroć najważniejsze posady graniczne powierza. Część Persyi przytykająca do krajów rossyjskich nazywa się Prowincją Erywan, której mocny i wojowniczy Xiażę, nazywany Sardar, jest prawie zupełnie niezawisłym od Persyi. Mieszka w warownym mieście Erywan, przed którym Rossyianie w ostatni wojnie niejedną ponieśli stratę. Teraźniejszy Szach Perski, Feth-Ali-Szach, jest w średnim wieku i słabego zdrowia. Jego dziedzic tronu, Abbas Mirza, jest wojowniczy, ma wiadomości i mieszka w Tauris (Tebritz), dobrze twierdzy licząc 70 do 80 tysięcy mieszkańców. W ięzyku perskim kładą zawsze tytuł za nazwiskiem; Mirza nazywa się następcą tronu; Abul Hassan, który był w Anglii, nazywa się teraz Abul Hassan Khau czyli Generał; Król kocha bardzo tego człowieka. Liczba Europejczyków znajdujących się w Persyi, składa się z samych Anglików. Teraźniejszym Angielskim Rezydentem jest Major Macdonald Kinnier, zostający w służbie Kompanii Wschodnio-Indyjskiej; Szach niechęcią go zrazu z tego powodu przyjął, i byłby wolał mieć u siebie bezpośredniego Reprezentanta Kró-

la Angielskiego. Znajdują się także w Persyi dwóch lekarzów Kompanii Wschodnio-Indyjskiej, nazwiskiem Kornich i Macarich; mieszkają w Teheran, teraźniejszy stolicy; Ispahan jest opuszczone i zbliża się powoli do upadku. Prócz dwóch wymienionych angielskich oficerów znajdują się także jeszcze w Tauris Major Willochod Kompanii Wschodnio-Indyjskiej, który zaprowadził karne do armii Perskiej i Kapitan Hart od jednego z królewskich pułków, które niedawno w Bombay były. W Tauris, mechanik, nazwiskiem Muhamet-Ali, który się z Angielką ożenił, stoi na czele arsenału; był on w Anglii dla wydoskonalenia się w swym sztuce. Był żołnierz szkocki od artylerji królewskiej, który przybył z Panem Ousdey do Persyi, ma urząd przy działach i innych materiałach artylerji. W armii Abbassa Mirza znajdują się kilku oficerów włoskich i dosyć znaczna liczba Rossyan, którzy przyjęli religiję muhamedańską. Od lat czterech znajdują się w Persyi Doktor Szulc z Pruss, lecz nie wiadomo w jakim właściwie celu. Major Mantheith od inżynierów w Madrycie, zdecydował się teraz w Persyi plany dla Wschodnio-Indyjskiej Kompanii.

S a x o n i a.

Z Drezna dnia 18. Listopada.

Układy, które się pod pośrednictwem Króla Jmci względem sukcesy Sachsen-Gotha i Altenburgskiej odbywały, zostały zupełnie ukończone, a zawarta w tćy mierze przez Królewskich i Xiażęcych Kommissarzów w Hildburghausen dnia 12. m. b. główna konwencya, została dnia 15. tegoż m. ze strony trzech xiażęcych domów zatwierdzoną. Przy tćy okoliczności N. Król raczył Kommissarzów xiażęcych orderami zaszczyścić.

N i e m c y.

Z nad Menu dnia 19. Listopada.

Dany dnia 15. m. b. w Monachium na korzyść ubóstwa koncert Pani Catalani odznaczał się kunsztownym wdziękiem artystki, która śpiewała *gratias agimus* Guglielmiego (słyszeliśmy je także w Poznaniu w farnym kościele), *romans* Morlachiego, *bolero* Sermienta i arją Portogalla, równie iak najsłodszych

oklaski ze strony publiczności. Na końcu śpiewała znowu, na żądanie wszystkich słuchaczy, hymn: *God save the King*. — Dnia 16. odiechała Pani Catalani do Ratysbony. W ciągu pobytu swojego w Monachium miała także Pani Catalani zaszczyt, być przedstawioną N Królowi i Król. rodzinie.

Gazeta wiedeńska zawiera co następuje: „Po raz pierwszy puszcza się na świat łódka gazety wiedejskiej pełna błogiej nadziei pod banderą Xiążęco-Sasko-Meiningską. Nastąpił cios, którego się od dawnego lękano czasu. Xięstwo Hildburghausen zniknęło jako udzielne Xięstwo z rzędu państw niemieckich; miasto Hildburghausen przestało być stolicą. Xiążę Hildburghausen opuścił już swój kraj rodzinny i odiechał dnia 17. Listopada cicho z całym swoim dworem do Altenburga.

N i d e r l a n d y.

Z Bruxelli dnia 18. Listopada.

Onegdaj wieczor przybyli tu Ich Królewiczkie MM Xiążę i Xiężna Fryderykosto-Niderlandzcy z całym swoim orszakiem.

Nadeszły z osad pomyślnie wiadomości. Dziennik Batawki powiedział: Wojska nasze prawie wszędzie odnoszą nad powstańcami zwycięstwo. Wszystkie raporta zgadzają się na to, iż w 12 mil obwodzie Pisanggang nie masz już gromad buntowniczych. Z innych punktów teatru wojny podobnie pomyślnie dochodzą wiadomości.

W ł o c h y.

Z Rzymu dnia 4. Listopada.

Dnia 30. z. m. udał się Oyciec S. do klasztoru Urszulinek, gdzie zakonnic, uczennice, bawiącą tamże Xiężnę Czartoryską i Xiężnę Sta. Croce di Magliano przypuścił do pocałowania nogi. Tegoż dnia odwiedził Jego Świątobliwość także Collegium Urbanum Kongregacyi *de propaganda*, gdzie obiadował.

Z Neapolu donoszą pod dniem 25. z. m.: Dnia 14. t. m. straszliwa burza w gminie Nicastro w Calabria ultra wielkie zrzuciła spustoszenia. Wezbrana ulewami płynąca niedaleko Nicastro rzeka, groziła zniszczeniem miastu, gdy szczęściem ustała burza, a drzewa i ogromne massy, które rzeka przypędzi-

ła, na brzegu od strony Nicastro tamę utworzywszy, miasto od zatopienia ochroniły.

F r a n c y a.

Z Paryża d 18. Listopada.

Dnia 15. przyzywał Król w radzie Ministrów, która aż do wpół do 2-giej trwała; zaraz potem przyzywał w radzie gabinetowej, na którą, prócz rzeczywistych Ministrów Stanu, przywołani byli Ministrowie Stanu i Marszałek Xiążę Raguzński, Podhrabia Martignac, Marszałek Margrabia Lauriston i Margrabia Pastoret, tudzież Radzcy Stanu: Kawaler Allente i Podhrabia Caux. Wczoraj złożył znowu Król radę gabinetową, na którą te same osoby były przywołane.

Król Jmć wydał ustawę, podług której odpowiedziałni urzędnicy długu publicznego w zdawanym corocznym Najwyższej Izbie obrachunkowej raporcie, który następnie Izbiebom przekładany będzie, także wszystkie nowe wpisy do wielkiej księgi, równie jak zmiany własności w zapisanych już rentach wymienić mają.

Król z własnego natchnienia kazał wypłacić 6000 Franków na wsparcie pogorzalców w Lugdunie.

Gwiazda zawiera spis rozsianych przez niektóre dzienniki fałszywych wiadomości. Do tych należą: odwołanie Posłów francuzkiego i angielskiego w Madrycie; przywiezione przez nadzwyczajnego gońca do Hiszpanii dopiesienie o uznaniu Rzeczypospolitych południowo-amerykańskich przez Francuzą; na koniec śmierć Reis-Effendego.

W pałacu Luxemburskim wystawiono 4 na rachunek miasta Paryża zrobione malowania na szkle, przeznaczone dla różnych kościołów. Już oddawnego czasu starała się unąszyć sztukę malowania na szkle, a powyższe malowania są najważniejszym rezultatem tych usiłowań.

Wielka Rada publicznego wychowania postanowiła, w skutku zdanego i jej raportu o historii Anglii Doktora Lingard, ażeby przekład tego dzieła przez Pana Raujoux pomieszczony był w bibliotekach gimnazjalnych i uniwersytetu, zalecony professorom i uczniom i użyty na nagrody w końcu roku szkolnego. (Autor, D. Lingard, jest katolik.)

Wciąż jeszcze panują kradzieże i łotrostwa w stolicy i każdego poranku odkrywają nowe tego rodzaju złoczynstwa, które podczas nocy zostały popełnione. Szczególniejszą zdają się złodzieje na doroszkarczów mieć chrapkę; napadają oni na nich wieczorem, gdy ci powracają do swoich odległych staień, i zabierają im to, co przez dzień zarobili. Onegday zręcznie im się wywinął jeden doroszkarcz. Zatrzymany raptownie od trzech napastników, którzy konie za cugle złapali, zawołał na nich, że jest biedny chłopsz, lecz że w powozie siedzi czterech panów, na których się zapewne będą mogli dobrą zdobyć obłowić. To mówiąc obraca się do swoich próżnych doroszek i rzecze: Moi Panowie, jest tu kilku ludzi, którzy chcą pieniędzy; jeżeli im dacie każdy po 5 Franków..... Złodzieje nieczekaiać końca tej perory, w obawie, iżby nic niewskorali z tylu ludźmi, czempnęli zemknęli.

Konstytucjonista powiada: „Ponieważ wszystko złe pochodzi z Russa i Woltera, słusznie przeto Jezuita i potakujący im urzędnicy nie troszczą się o nic, iak tylko o nowe wydania wzorowych autorów. Tymczasem złodzieje i rabusie tak dalece się rozposcierają, iż o godzinie 8miej wieczorniej już puszki na ulicach. Już nas tedy zalatuje rayska hiszpańszczyzna.“

Z Marsylii donoszą pod dniem 8. Listopada, iż Lord Cochrane wciąż się w tém mieście znajduje, żyjąc bardzo skromnie i zachowując bardzo wielką ostrożność w mowach swoich, co ciekawych niezmiernie korczy. — Margrabia Livron opuścił Marsylią, i, iak mniemają, niepowróci już Agentem Baszy do tego miasta. — Eskadra Algierska krążąca koło przylądka Gatte, przetrząsa okręty wszystkich narodów, które z tego powodu muszą odbywać kwarantanę najmniej z 25 do 30 dni, na czém stan kupiecki bardzo cierpi.

Sir Walter Scott wyjechał ztąd z powrotem do Anglii.

Dziennik Rozpraw umieścił obszerny artykuł z powodu przygotowanych projektów przeciw wolności druku, i mniema, iż o to nie trzeba mieć wielkiego chłopotu, gdyż rząd wkrótce przekonać się musi, iż przytłumiony jest rzeczywistości wolność druku, a do

tego wolność gazetową, powszechna spokojność we Francji nie mogłaby się przez sześć miesięcy utrzymać.

Odpowiedzialni Redaktorowie gazet Journ. du Comm., Gazette des Tribunaux i Echo zapozwani zostali do Sądu policyi poprawczej z powodu artykułu o samowolnych aresztowaniach.

Hiszpania.

Z Madrytu dnia 6. Listopada.

Pomimo ostrego zima, rodzina królewska prawie całe dnie Wszystkich SS. i Zaduszny przepędziła w kościele klasztoru w Eskuriale. W dzień zaduszny oświecony był pyszny Pan-teon grobów królewskich, a publiczność licząc zebrana modliła się w tém podziemnem Królów mieszkaniu.

Z Lugo musiano oddać Portugalczyków, dla utrzymania porządku.

Generalny Inspektor król. ochotników wydał do wszystkich Szefów tychże okólnik, dowodzący, iż bardziey niż kiedykolwiek po-chlebiamy ochotnikom. Oświadczają im w tym okólniku, iż rząd odprawił wielu Korregidorów i Alkadów, którzy niedawali dostatecznej pomocy wiernym sługom Króla, a to rozumie się o ochotnikach. Godna uwagi, iż między usuniętymi urzędnikami znajduje się Korregidor z Riugea, który się tak bardzo przyczynił do ujęcia Bessiera, owego głównego huntownika stronnictwa rojalistowskiego.

Bony król. hiszpański pożyczki poszły znacznie w górę, lubo nikt nie wie z iakięć przyczyny.

Portugalia.

Z Lizbony dnia 2. Listopada.

Na końcu posiedzenia w dniu 31. z. m., Xiążę Cadaval, Prezydent Izby Parów, miał następującą mowę: „Godni Parowie państwa! Urodzenie i dostojęństwo Wasze powołuje WPanów do ważnego urzędu, którego właśnie rozpoczynacie sprawowanie, a honor i sumienie wkładają na Was ścisły obowiązek dopełniania sumiennie i wiernie powinności Waszych, iak na godnych Parów państwa przystoi. Będziecie WPanowie zaiste z roztropnością, przezornością i mądrością wykony-

wał część władzy monarszkiej, którą na Was złał Król Jmć, i przykładać się iak nayusilniejszy do szczęśliwości narodu, usprawiedliwiając przeto wysoki dowód zaufania, którym Was Król Jmć zaszczycił. Ludzie, przeznaczeni od Twórcy dla stanu społeczeńskiego, nie mogą się usuwać z pod pewnych prawideł, oznaczających prawa i obowiązki każdego, i utrzymujących spokojność wszystkich; ten jest początek i cel praw, a zatem i przedmiot prawodawstwa. Utrzymać i zabezpieczyć spokojność tego wielkiego społeczeństwa, które narodem zowiemy, jest obowiązkiem prawodawcy. Wszystkie wyroki jego powinny być iasne, opierać się na zasadach sprawiedliwości i mieć na celu dobro kraju; temu poświęcać winien największą swą uwagę. Trudne są bez wątpienia te obowiązki; nie są jednak nad siły mężów, przejętych, iak W Panowie, uczuciami wierności dla Monarchy i miłości dla oyczyzny. Boiaźń Boża, początek wszelkiej mądrości, powinna W Panom zawsze przewodniczyć. Zgłębiać dojrzałe obecność, przewidywać przyszłość, naśladować przodków, to niechay będzie W Panów staraniem; a sława z przyłożenia się do pomyślności kraju, oraz przekonanie o wiernym powinności swoich dopełnieniu, usiłowań Waszych będzie nagrodą.“

Dekret Regentki stanowi, iż Arcybiskupi i Biskupi na uroczystych Izb zebraniach nie mają składać osobnego grona.

A n g l i a.

Z Londynu dnia 14. Listopada.

Dziś zgromadziły się obie Izby Parlamentowe, celem wykonania przysięgi i dopełnienia innych formalności; iakich nowy Parlament wymaga. Pan Sturges Bourne wniósł o obranie znowu Pana Karola Manners Sutton mowcą Izby Niższej. Wniosek ten przez Pana Portman z strony opozycyjnej poparty, został wśród głośnych oklasków bez kreskowania przyjęty, poczem mówca miał mowę dziękczynną i Izba odroczoną została. Dnia 21. nastąpi uroczyste zagaienie Parlamentu mową królewską.

Mniemają powszechnie, iż Ministrowie, po złożeniu przysięgi przez Deputowanych i

zagaieniu parlamentu, wniosą o odroczenie onegoż do dnia 1. Lutego. *Gazeta Morning-Herald* mocno się gniewa na tę przewłokę, i mówi, iż to złąd pochodzi, że Ministrowie względem wielu rzeczy, które mają być Parlamentowi przełożone, nie są zgodni; lecz iakkolwiek to ważnem być może dla nich, to jednak weale inaczej myśleć musi lud, który w tych czasach powszechnego ucisku wzrok swoy iedynie zwraca na to prawodawcze zgromadzenie narodowe, od którego oczekuje środków ocalających za błędy naszych dawnych systematów politycznych.

Cotyłko wyszedł tu spis wszystkich członków Niższej Izby w nowym Parlamencie, z wymienieniem, czyli należą do stronnictwa Tory, Whig lub Niepodległych, lub w względzie swych politycznych zasad jeszcze nieznanym. I tak Anglia i Walia liczy 512 Deputowanych, Szkocya 44 i Irlandya 100, a zatem ogółem jest 656 członków; z tych 319 należy do stronnictwa Tory, 180 do stronnictwa Whig, 80 do Niepodległych, a 68 niewiadomo iakich się trzymają zasad. Panowie Canning, Peel, Huskisson, Wynn i Robinson, iedyni z Ministrów, którzy są członkami Izby Niższej, policzeni są w tym spisie iako należący do stronnictwa Tory.

Xiążę York przyjmuje ciągle odwiedziny znakomitych urzędników i pracuje z nimi. Wczoray był Pan Canning u niego.

Xiążę Devonshire powrócił tu wczoray z Moskwy i miał w urzędzie spraw zagranicznych czynności z Panem Canning.

Dowiadujemy się z Marsylii, iż Lord Cochrane kupił tam fregatę za 12,000 Funtów Sztetlingów. Ztęy więc, tudzież z okrętu parowego Kapitana Hastings i z fregaty Nowego-Yorku, składałaby się w porę wyprawa, którą Lord Cochrane dla Greków zgromadził.

W domach zaiezdnych pod koroną i pod kotwicą odbyły się schadzki katolików, w celu uchwalenia petycji do parlamentu w przedmiocie ich oswobodzenia. Pan Franciszek Canning, (szlachcic, katolik), który się na nich znajdował, życzył im szczęśliwego dla ich sprawy powodzenia, i miał mowę, którą z powszechnym przyjęto oklaskiem. — Potém czytano petycją; Doktor Collins wniósł,

ażeby prosić Lorda Nugent o podanie iéy Izbie Niższéy; Pan Canning popierał ten wniosek, który od wszystkich został przyjęty.

Mechanik w Corsham, nazwiskiem Wittshire, twierdzi, iż wynalazł ustawiczne wahadło, i udał się z tym swoim wynalazkiem do Króla. Jest to koło magnesami poruszane.

Magistrat w Edinburgu zakazał pod karą tamecznym barwierzom golenie brod w dni niedzielne.

Rossyiskie okręty wojenne Moller i Senai-viu, wyruszyły dnia 3. z Portsmouth do rossyiskich osad na północno-zachodnich brzegach Amerykańskich.

Dziennik *Globe i Traveller* z dnia 10. zawiera list z Alexandryi (w Egipcie) dnia 27. Września, w którym donoszą, iż Basza wysłał do Morei trzecią wyprawę, złożoną z 50 okrętów wojennych i przewozowych.

Podług listu Exdeputowanego Orlando z d. 31. Października do jednego z członków parlamentowych w Londynie, stan terażniejszy interesów Grecyi upoważniać ma do najlepszych nadziei.

Gazety tutejsze umieszczają wiadomości o panujących w różnych częściach trzech królestw nędzy. Doniesienia z Glasgowa najbardziej zasmucają. Jest mniemanie, iż nadchodząca zima sprowadzi na to miasto biedę, iakiéy dotąd nieznano. Nigdy tak wiele uczciwych rodzin nie przyszło do żebranego chleba. Nadto sroży się tam febra. W Irlandyi głód i febra okropne zrzadzają spustoszenia. Jeden przykład niechay posłuży do poznania nieszczęścia tego ludu. Pewien mieszkaniec w Cove pod Cork usłyszał ięczenie, które zdawało mu się wychodzić z miejsca pomiędzy jego domem i starym zawalonym murem. Kazał tego dochodzić. Lecz iakże się przelekniono, znalazłszy tam familią z 6 osób złożoną, która zapewne, aby spokojniéy umrzeć, obrała sobie to legowisko. Oyciec już nie żył; matka, która te ięki wydawała, skonała właśnie w téy chwili, gdy ją znaleziono. Czworo dzieci, które jeszcze żyły, przyczepione były do martwych rodziców swoich.

Pan Watts, Posel Ziednoczonych Stanów północnéy Ameryki w Bogocie, uwiódł młodą panienkę. Brat iéy wyzwał go na pojedynkę, którego on nieprzyjął. Zapalony gniewem

brat, korzystając z chwili, gdy Posel używał spoczynku po obiedzie, zabił go.

Biega pogłoska, iż za pomocą pośrednictwa W. Brytanii niepodległość Grecyi uznana została.

Nadeszła wiadomość z Afryki o klęsce zadanéy Assyantom przez połączone siły Angielskich, Niderlandzkich i Duńskich Akkrów i ich krajowych sprzymierzeńców pod dowództwem Podpułkownika Purdon, w której nieprzyjaciel stracił 5000 ludzi i iak wieść głosiła, Król miał ponieść ranę.

Kongres Boliwii został dnia 25. Maia zaginiony; General Sucre zrzekł się prezydencji wnosząc, aby urząd ten powierzyć któremu rodakowi. Wszelako ulegając usilnym życzeniom widzenia go na czele rządu, oświadczył iż pozostanie aż do przybycia Boliwara, którego się w Sierpniu spodziewano. Kongres wydał dekret powszechnéy amnestyi.

Goniec zawiera list z Bruxelli, w którym wyrażono między innemi: „Amerykanie południowi, którzy w naszym bawia mieście, odebrali listy od swoich zapewniające, iż w Kolumbii i w Peru powszechne jest mniemanie, że Boliwar nigdy niepowróci do Bogoty, lecz że zakończy w Peru swą dyktaturę przygięciem tytułu Cesarza. Tym sposobem chce on na starém pokoleniu Inkasów wznieść nową dynastją. Niektóre z tych listów zapowiadały także wielką zmianę w administracyi innych hiszpańskich Rzeczypospolitych.“

A u s t r r y a.

Z Wiednia dnia 15. Listopada.

(Z Dostrz. Austr.)

Ozaburzeniach na nowo wybucztych w Konstantynopolu, doniesienia mamy z tego miasta następujące pod dniem 25. Października: „Pożary, które prawie bezprzerwy w różnych częściach miasta się pokazały, a z których jeden, w dniu 11. Października, zniszczył ukończoną już prawie w starym seraiu nową wieżę ogniową (postawioną zamiast owéy, co stała naprzeciw pałacu Agi Janczarów i z rozkazu rządu zniesioną została dla zagładzenia pamiątki tego korpusu), i iak się pokazało z pewnością, podłożonym był umyślnie, wznieciły osobliwszą uwagę rządu; zwłaszcza iż się dało w tym samym czasie widzieć poruszenie z powodu nałożonych podatków na

kramy kupieckie wynoszących po 5, 10 i 15 para; a nawet i zgiełk a nareszcie i ganień tego postanowienia. Przygotowano więc zawczasu skuteczne na opór środki; i gdy mal-kontenci, podburzeni zapewne przez Janczarów, do których te budy w znacznej liczbie należą, wybieraniu tej opłaty mocą się na d. 18. sprzeciwiali, i następnego dnia w tym samym celu w części miasta Tachta Kalaa gromadzić się zaczęli, uspokojono zbrojną siłą bez znacznego oporu powstańców, a schwytanych hersztów częścią tracono, częścią z miasta wygnano. Nowe wojsko przy tej czynności dało Sultanowi dowody niezaprzeczane przywiązania i wierności. Liczba ich, powiększająca się codzień, już ma wynosić 45 tysięcy ludzi.

Kilka szalup kanonierskich, których dotąd w kanale Bosforu używano do ćwiczeń wojskowych, uzbrojono wraz z innemi statkami w wojsko i artylerję i posłano do Dardanelów dla wzmocnienia tamiecznych twierdz i floty Kapudana Baszy, który się ciągle uwiła między Mityleną i Samos, i opatrzenia amunicją i kanonierami.

Pod względem odmiany w urzędach godnym jest wspomnienia mianowanie Defterdarem Rumelii dotychczasowego Sekretarza państwa dla cyfry imienia Sultana (Niszandży) imieniem Atta Efendi. Znany Hussni-Bey, który ten urząd dotąd sprawował, oczekiwany jest w tych dniach z obozu Seraskiera Reszyd Basza.

Zaraza morowa ciągle się zmniejsza; tylko grecki szpital znaczną dostał ilość chorych w 14 dniach ostatnich; i z tych umarło 24.

List z Smyrny pod dniem 18. Września donosi: że flota egipska, stosownie do najnowszych doniesień z Alexandryi, w tamiecznym porcie jeszcze na kotwicy stoi; zkad się pokazuje, że wiadomość Hrabiego d'Harcourt, iż dnia 25. Września już była w Rodzie, fałszywą była, równie jak rozsiana dawniej w Korfu o jej przybyciu do Modon. Jednakże ma ona w kilka dni wyruszyć do Morei. Część floty tureckiej przeznaczony do wspólnych z egipską działań pod dowództwem Kapudana-Beg znajduje się w porcie Modon; składa się z 2ch okrętów liniowych, z 8 fregat i 14 wielkich brzygów. Dwie fregaty uwiłają się po tamiecznych wodach.

Zwleczone przybycie floty egipskiej z oczekiwanem dla Ibrahima wojskiem jest przyczyną, iż ten wodz, którego siła przez bitwy i choroby w ciągu tego lata zmniejszyła się do 5—6000, nie jest w stanie nie stanowczego przedsiębrać. Pomimo tego jednak przechodzi on z tą słabą siłą bez przeszkody z jednego końca Morei na drugi. Zabawiwszy nieco w Tripolizza, dokąd był dnia 16. powrócił, puścił się nanowo w pochód i przebył z wojskiem żyzne krainy Arkadyi, Kariteno i Kalavrita, w tym szczególniej zamierze, aby przy nadchodzącym zbiorze Kukurudzy (tureckiej pszenicy), którą tam w wielkiej ilości sięia, kazać ją zebrać i okrętami do Tripolizza przesać. — Grecy zdają się szczególniej mieć oko na smutne położenie twierdzy Ateńskiej. Półkownik Fabvier, Karaiskaki i inni greccy wodzowie usiłują nanowo zebrać wojsko w tamiecznej okolicy i pójść na odsiecz twierdzy, której zdobycie postawiłoby Reszyd Baszę w stanie przejść z wojskiem swoim przez ciasną Koryntską do Morei na pomoc Ibrahinowi. Kapudan Basza uwiła się ciągle między Mityleną i Samos, czasami strzelając z dział do greckiej eskadry i odbierając od niej wystrzały. Od czasu ostatnich obrotów jego przeciw tej wyspie powiększyła się na niej obrona, a stronnictwo nie chcące słyszeć o poddaniu się, wzięło teraz górę. Ostawiony Lagotheti ciągle na czelnie stoi; pod nim dowodzą Kapitanowie Stamat i Laiana.

Podług doniesień z Jass, Kiaja Beg pierwszego Kommissarza Porty, Hadi-Efendego, (ten sam, który podpisany w Białogrodzie układ zawiół był do Konstantynopola) stanął dnia 4. Listopada wieczor z powrotem w Jassach z ratyfikacją W. Sultana, a nazajutrz w towarzystwie tamiecznego Dywan-Efendego udał się do rossyjskiej kwarantany nad Prut, gdzie inny posłannik Kommissarza Porty czekał, aby odebrać depesze i niezwłocznie zawieźć do Białogrodu. Wieczorem tego samego dnia był Kiaja Beg już nazad w Jassach, gdzie oczekuje na powrót Pełnomocników Porty w Białogrodzie, mający nastąpić w 8 lub 10 dni.

(Dodatek.)

Gazety Wielkiego Xięstwa Poznańskiego.

(Z dnia 29. Listopada 1826.)

Państwo Ottomańskie.

Powszechna Gazeta zawiera pod tym napisem następujące wiadomości: Z Konstantynopola dnia 25. Października: Od dni kilku spadają znowu na rozkaz W. Sultana głowy Turków wysokiego znaczenia, którzy, iak słyhać, do nowego spisku byli wplątani. Bezsilne zabiegi malkontentów przeciw nowym reformom na nic się dotąd nieprzydały, i jest coraz większe do prawdy podobieństwo, iż Sultán pozostanie panem nowego porządku rzeczy. — Dostrzegacz Wschodni z dnia 13. Października zawiera następujący list z Alexandryi dnia 26. Września: Przeznaczona do Morei wyprawa wyruszy wkrótce na morze; składać się będzie z 60 do 70 okrętów, między którymi 15 przewozowych. Flotta ta ma najpiękniejsze lekożeglujące i dobrze opatrzone okręty. Osada ich pod względem doświadczenia mogłaby być lepsza, lecz pobytwszy kilka miesięcy na morzu, nabędzie wprawy. Ta tak znaczna potęga morską, potrafi pewnie utrzymać na wodzy całą flotę grecką, nie wyłączając Lorda Cochrane. — Podług Dostrzegacza Tryestyńskiego odkryto dnia 18. Października w Tripolis, w Barbarii, spiszek przeciw Baszy, uknowany przez jego własnego pierworodnego syna. Oyciec wygnał syna do Derna, lecz zapewne go już na drodze uduszono. Z tego powodu bardzo się zatrzwożyło miasto, które od niejakiego czasu także choroba zaraźliwa pustoszy, to samo i wielu europejskich kupców, od których Xiążę znaczne summy zaciągnął.

List z Korfu dnia 20. Października donosi co następuje: Woysko Egipskie, stojące w

w Modon i Nawarino, cierpi niedostatek żywności i jest od 18 miesięcy niepłatne. Waszytka iego nadzieia polega na wyprawie, która ma zawitać z Alexandryi, a której przeciwnie wiatry stoją na przeszkodzie. Ibrahim Basza bawi jeszcze w Tripoliza i nie śmie wychylić się z téj twierdzy, aby niewpaść w ręce Greków. Twierdza ta jest jeszcze zaopatrzona we wszystkie potrzeby i trzymać się może aż do nadejścia posiłków.

Grecki Kapitan fregatowy Hastings, dowodzący nowym okrętem parowym, zabrał już dwa ładowne zapasami okręty, które płynęły z Alexandryi przeznaczone będąc dla Ibrahima.

Dostrzegacz Tryestyński z dnia 14. Listopada zawiera, co następuje: „Przez przybyły tu onegdaj po 16dniowey żegludze statek z Calamo dowiadujemy się, iż Gura, dowodzący w zamku Atenskim (Acropolis) został zabity od swoich ludzi, którzy go mieli w podeyrzeniu, iż chciał poddać nieprzyjacielowi tę warownię. Po nim obiał dowództwo Kapitan Griotti. — Ibr. Basza odbywszy pochód po Morei na wszystkie strony, przyciągnął pod Korynt. — Przybyły także onegdaj po 16dniowey żegludze z Alexandryi Kapitan zapewnia, iż wyprawa egipska, z woiennymi i przewozowymi okrętami 100 żagli mocna, wyruszyć miała dnia 6. Listopada z pomienionego portu. Głoszono powszechnie w Alexandryi, iż na tych okrętach nie będzie się znajdowało woysko, lecz tylko amunicya woienna, żywności i (pomimo zapowiadanego bliskiego bankructwa Wice-Króla) wielka summa pieniędzy.“

Rozmaite Wiadomości.

angielską, i że w trzech dniach stanie z Marsylii w Paryżu.

Najnowszy numer Monitora Warszawskiego zawiera nadesłany mu artykuł o odbyciu pięcioletniego nabożeństwa i wielkiego jubileuszu w Seynach, Suwałkach, Łomży i Marympolu, w którym między innemi wyrażono: „Przechodziłoby zakres tego pisma, gdyby się wyrażały wszystkie przykłady, połączonych małżeństw oddawna poróżnionych, poiednanych osób lub całych rodziny dla interessu zważnionych, wreszcie powróconych krzywd i usuniętych zgorzeń publicznych. Ograniczamy się na wymienieniu wypadku, który zasługuje prawdziwie na wiadomość publiczną. Przed kilku laty Kapłan, znany z gorliwości i przykładnego życia, przyjął do kościoła swego, na skład, rzeczy, od oficyalisty oddalającego się z tamtego miejsca, nie wiedząc, że w nich ukryta była znaczna summa pieniężna. Przy odebraniu tych rzeczy, właściciel nieznalezszy gotowizny, przypozwał kapłana, i przez długi czas ciągał nielitościwie po sądach kryminalnych. Nadaremnie się bronił niewiadomością; osobista reputacja i interesowanie się zwierzechności, niemogły go zasłonić przed surowością prawa, które na zasadzie tylko przepisów wymierza sprawiedliwość. Wszystko mówiło przeciw niewinności nieszczęśliwego kapłana; już bliskim był utraty własnego honoru i splamienia charakteru stanu swojego, gdy w tém niespodzianie, pomocą samego nieba, usprawiedliwionym zostaje. Złoczyńca, który z depozytu skradł był pieniądze, poruszony naukami jubileuszowemi, stanął przed sądem i wyznał zbrodnię, prosząc tylko o darowanie zasłużonej kary. Zdarzenie to jest niezaprzeczonym dowodem wpływu religii na sumienie człowieka, i zarazem wskazuje, iż przez zamiłowanie iędy rad i przestroż, ludzie wolnymi byliby od wielu nieszczęść, które tak bardzo trapią teraz społeczność.“

Dnia 14. m. b. nastąpiło w Monachium uroczyste otwarcie uniwersytetu.

Pewien angielski inżynier w Marsylii powiada, iż wynalazł nowy powóz parowy, zapewniając, iż w iednej minucie uiedzie milę

Dobroczynność.

Dla dotkniętych klęskami wojny Greków i ich famillii złożono dalsze ofiary:

Nr. 154) L. R. A. 5 Tal. Nr. 155) Bezimien-ny 2 Frydr. 156) przegrane zakłady 2 Duk. 1 Frydr. 1 Tal.

Od Nr. 154. do 156. ogółem 2 Duk. 3 Frydr. i 6 Tal.

Poznań, dnia 28. Listopada 1826.

Towarzystwo zbierania ofiar dla Greków.

Ogłoszono w Warszawie prospekt na pismo peryodyczne pod tytułem: Gazeta Polska. Wychodzić będzie od 1go Grudnia r. b. codziennie *in folio*, i oprócz wiadomości krajowych i politycznych, będą w nim umieszczane w dniach prospektem oznaczonych, wiadomości literackie krajowe, za paniczne, podróże, wiadomości gospod. rolnicze i handlowe. Z tego względu pismo to łącząc tyle przedmiotów, jest u nas nowem zjawiskiem, i jeśli Redakcyja dotrzyma, co w Prospekcie przyrzekła, wyrównać może pierwszym zagranicznym pismom; przedsięwzięcie zasługujące na zachęcenie tym większe, iż cena, w porównaniu z innemi pismami, jest bardzo umiarkowana: w Warszawie kosztuje kwartalnie Złp. 10, na Prowincyi Złp. 18.

OBWIESZCZENIE.

Wiadomo niniejszem się czyni, iż Joanna Julianna Richter, zamężna za rękawicznikiem Seidler, w miejscu, doszedłszy pełnoletności, na mocy deklaracji na terminie dnia 21. m. b., sądownie zdanej, z małżonkiem swym Józefem Seydler nie żyje w wspólności majątku.

Poznań dnia 30. Października 1826.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Iż Franciszka z Nowickich żonę Chodyńska i mąż ię Andrzej Chodyński, oboje w mieyscu, przez układ podług §. 302. Tyt. I. Część II. pow. prawa krajowego odosobnienie majątku mieysce znajdującego, w dniu 21. Października b. r. sądownie zawarty, wspólność majątku w ich małżeństwie wyłączyli, podaje się ninieyszem do wiadomości.

Poznań dnia 4. Listopada 1826.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Na wniosek Exekutorów Testamentowych zmarłego dnia 30. Listopada r. z. Proboszcza Sebastjana Witkowskiego z Miechowa; Dyrektora poczty Stanisława Ziółckiego tu w mieyscu, i Proboszcza Rutkowskiego w Biezdrowie zamieszkałego, zapozwany w skutek sporządzonego przez testatora dnia 4. Października r. z. testamentu, dnia 2. Grudnia ej. publikowanego, i tegoż §. 4. wszystkich dotąd niewiadomych z mieysca zamieszkania dalszych krewnych, a mianowicie rodzeństwo Ojca Testatora, Walentego Witkowskiego, lub ciotecznych krewnych, iako to: dzieci po Katarzynie z Witkowskich niegdy żonę Molinskiej, Xiędza święckiego Wojciecha Molinskiego, i dzieci zmarłego Andrzeja Molinskiego, Xiędza Józefa Molinskiego, Józefę z Molinskich żonę Kobierską, Franciszka Molinskiego, Elżbietę Molinską i Stanisława Molinskiego, ninieyszem, aby się na terminie tym końcem na

dzień 24. Lutego r. przyszl.

o godzinie 9tę przed Konsyliarzem Sądu Ziemiańskiego Schwürz w Izbie Instrukcynej Sądu naszego wyznaczonym, osobiście lub przez prawnie dozwołonych pełnomocników stawili, i iako takowi dostatecznie się wylegitymowali, w razie niestawienia się spodziewać się mogą, iż zgłaszający się na tymże terminie successorowie, iedynie iako dalsi krewni poboeczni Testatora uważani, i legowane §. 4. testamentu 1000 Tal. pomiędzy nich podług osnowy testamentu podzielone, niestawiający zaś z pretensjami swemi do quest. legatu zupełnie prekludowani będą.

Poznań dnia 31. Sierpnia 1826.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

Niewiadomi successorowie zmarłego w Poznaniu pod dniem 14. Września 1807. Anglika Michała Dallax, wzywają się ninieyszem, aby się w terminie do wysłuchania i legitymacyi dnia

4. Września r. przyszłego o godzinie 9tę przed Deputowanym Referendaryuszem Berendt w naszey Izbie stron wyznaczonym, osobiście lub przez wylegitymowanego Pełnomocnika stawili i praw swych dopilnowali, w przeciwnym bowiem razie pozostałość tegoż Dallax iako bezdziedziczna królewskiemu Fiskusowi przysądzona i potem po nastąpień prekluzyi meldującym się successorom, tylko to wydanem będzie, coby z pozostałości ieszcze pozostać mogło.

Poznań dnia 7. Listopada 1826.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYINY.

Na wniosek pewnego Wierzyciela, sprzedanym będzie grunt na Rybakach pod liczbą 127. położony, na 542 Tal. 26 šgr. 3 fen. sądownie oceniony, a dotychczas do Piotra Korzeckiego należący, w drodze konieczney subhastacyi. W téy mierze wyznaczylismy termin na

dzień 16. Stycznia 1827.

przed południem o godzinie 9tę przed Deputowanym Referendaryuszem Küntzel w sali naszey posiedzenia.

Wzywamy zatem ochotę kupna mających i do posiadania zdolnych, aby w terminie wyznaczonym osobiście lub przez Pełnomocników licyta swe podali. Jeżeli nie zaydzie iaka prawna przeszkoda, może się naywięcéy daący spodziewać, iż mu własność przysądzoną będzie. — Taxa może być każdego czasu w Registraturze naszey przeyrzana.

Poznań dnia 2. Października 1826.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Wdowa Johanna Rozyna Mybs z Bachników, z Rakoniewic i oblubieniec ię Jan Gottfryd Wolff z Wilwersdorf, handlem się trudniący, wyłączyli pomiędzy sobą wedle interczy przed ślubem zawartę, współ

ność majątku; co się niniejszém do publicznej podaie wiadomości.

Międzyrzecz dnia 20. Listopada 1826.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

Ceny zboża w Berlinie

Dnia 23. Listopada 1826.

L a d e m s:	Tal.	śgr.	fen.	Tal.	śgr.	fen.
Pszenica	2	12	6	1	2	—
Zyto	1	23	9	—	1	21
Jęczmień wielki	1	21	3	—	1	10
Jęczmień mały	1	18	9	—	1	10
Owies	1	7	6	—	—	27
Groch	1	28	2	—	1	27

W o d a:	Tal.	śgr.	fen.	Tal.	śgr.	fen.
Pszenica (biała)	2	—	—	1	1	25
Zyto	1	22	6	—	1	21
Jęczmień wielki	1	15	—	—	1	12
Jęczmień mały	—	—	—	—	—	—
Owies	1	1	3	—	—	28
Groch	1	25	—	—	—	—
Kopa słomy	6	10	—	—	5	—
Cetnar siana	1	—	—	—	20	—

Aukcja pod Nrm. 189. na ulicy Wodnój w Poznaniu.

Dnia 13 i 14. Grudnia r. b. zrana i po południu przedawać będę sposobem publicznój aukcyi rozmaite przednie francuskie towary bronzowe, porcelanę, towary plutowane i szklane, trzewiki męskie i damskie, batyst, także koszule, iedwabne pończochy, kwiaty, srebrne puszki, koronki i różne towary galanterijne, zwłaszcza iako upominki na gwiazdkę użyć się mogące.

Ahlgreen.

Wierzyciele masy kredytowej J. G. Freppmachera wzywają się niniejszém: aby przy padającą teraz na ich pretensyę, drogą zgody, dywidendę po 4 od sta, u podpisanego odebrać raczyli.

Poznań dnia 24. Listopada 1826.

Karol Grassmann,
na ulicy Nożowej. Nro. 143.

Wyciąg z Berlińskiego kursu papierów i pieniędzy.

Dnia 24. Listopada 1826.	Papiera- mi	Gotowi- zną
Oblię długi państwa . . .	85½ pCt.	85½ pCt.
Oblię bankowe aż do włączenie lit. H.	98	—
Zachodnio-Pruskie listy zasta- wne A.	86	—
Zachodnio-Pruskie listy zasta- wne B.	83½	83½
Listy zastawne W. Xięstwa Poznańskiego	—	92
Wschodnio-Pruskie	86½	86½
Szląskie	104½	—

Ceny zboża na Pruską miarę i wagę w Poznaniu.

Dnia 20. Listopada.

	Tal.	śgr.	fen.	do	Tal.	śgr.	fen.
Pszenica . . .	1	12	6	—	1	15	—
Zyto . . .	1	2	6	—	1	6	4
Jęczmień . . .	—	26	—	—	—	27	6
Owies . . .	—	24	—	—	—	25	—
Taterka . . .	—	27	6	—	—	1	—
Groch . . .	1	5	—	—	1	10	—
Ziemiaki . . .	—	12	6	—	—	15	—
Masła garniec	1	15	—	—	1	17	6
Siana cetnar a							
110 fl. . .	—	22	6	—	—	25	—
Słomy kopa a							
1200 fl. . .	3	5	—	—	3	10	—

Poznań dnia 28. Listopada 1826.

Kurs obligów m. Poznania . . . 89½ — — 4